

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Свиленград, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200245 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №17 от 04.05.2023 година** на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - Хасково, с което на **Г. Ж. К. с ЕГН ******* от село Доситеево, общ. Харманли, обл. Хасково, за нарушение на чл.35 ,ал.2,т.2 вр с ал.3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, е наложено на основание чл.13 3 , ал.3,т.3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ административно наказание „**ГЛОБА**” в размер на **1500 лв.** ,като на основание чл.20,ал.1 -3 от ЗАНН е постановено „**ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА**“ –предмета на административното нарушение-500кг. отпадъци от черни и цветни метали-описани подробно в протокол за доброволно предаване от 10.02.2023г.,на съхранение в участък Любимец към РУ Свиленград.

Жалбоподателят **Г. Ж. К.** моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като,счита същият за неправилен и постановен в противоречие с материалният и процесуалният закон. Твърди се,че деяншието за което била наложена санкцията било с неправилна правна квалификация,както на изпълнителното деяние,така и на санкциониращата правна норма.По изложените доводи моли съда да отмени обжалваното НП,като неправилно и незаконосъобразно . Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебната фаза, жалбоподателят редовно призован, не се явява . За него се явява адв. Ч.,който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Излага допълнителни съображения в насока относно допуснати процесуални нарушения в хода на адм.производство .

АНО – Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - Хасково в писменото становище до съда ,намира обжалваното НП за правилно и законосъобразно ,като счита че не са допуснати процесуални нарушения и нарушения на материалния закон при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено изцяло.

В съдебната фаза ангажира гласни и писмени доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково,ТО-Свиленград**, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

Въз основа на писмените и гласни доказателства събрани по делото,се установява,че във връзка с провеждането на специализирана полицейска операция на 10.02.2023г. в хода на която в гр.Любимец, на улица Шар планина срещу бензиностанция Елит бил спрян за проверка МПС- Мерцедес 312Д с рег.№ ***** с водач –жалбоподателя и с пътник К.М.В.. При извършената полицейска проверка от наряда се установило,че с МПС , жалбоподателя превозва 500кг. отпадъчно желязо без необходимите документи за произход и превоз,поради което било поискано съдействие на служители на място.

На място св.И. А. Ж. и св. А. Д. К. , установили че товарният автомобил бил натоварен с части от нарязани купета от три различни автомобила , което свидетелите приели,че е отпадъчно желязо.

Били снети писмени сведения от жалбоподателя и спътника му,като от същите се установили,че и двамата живеят в село Доситеево,като преди няколко години жалбоподателя бил закупил три бракувани автомобила за части,но тъй като започнали да му пречат ги нарязал на части и натоварил на товарния автомобил с намерение да ги предаде на вторични суровини,но на входа на гр.Любимец бил спрян за проверка,при която му поискали разрешително за превоз на отпадъците,но тъй като нямал ,не могъл да представи . Посочил още,че няма фирма и респективно не се занимава с отпадъчни метали и няма разрешително за това. От сведенията на спътника му К.М.В. се установява,че през процесния ден имал работа в гр.Свиленград,поради което се качил при жалбоподателя с цел същият да го закара до града.

Отпадъчното желязо било предадено с Протокол за доброволно предаване от жалбоподателя на същата дата/10.02.2023г./

В хода на проверката било извършено претегляне на превозваното от жалбоподателя отпадъчно желязо,като размерът му бил 500кг.,съгласно приложената към АНПр кантарна бележка.

Свидетелите приели,че има извършено нарушение на чл.35,ал.3 от ЗУО поради което на същата дата/10.02.2023г. срещу жалбоподателя и в негово присъствие бил съставен и предявен АУАН №351А-15/10.02.2023г. ,като същият не изложил възражения по него .

В 7-мо дневния срок жалбоподателят не е подал възражения срещу АУАН.

РП Хасково, ТО Свиленград била уведомена за така извършеното нарушение от жалбоподателя и след провеждане на процесуално следствени действия по образуваната преписка/изготвена справка за съдимост и справка за цената на отпадъчното желязо и т.н./ било издадено Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 10.04.2023г. на наблюдаващия прокурор, за който акт бил уведомен АНО с писмо входирано в регистратурата на 21.04.2023г.

Въз основа на Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 10.04.2023г. на наблюдаващия прокурор при РП Хасково,ТО Свиленград и материалите към преписката, било издадено обжалваното НП на 04.05.2023г.

Последното било получено по пощата от жалбоподателя на **10.05.2023г.**,а жалбата срещу процесното е подадена в регистратурата на АНО и входирана на **15.05.2023г.** ,т.е. в 14дневния срок.

Налична е и Заповед № РД-648/26.08.2014г. и Заповед №115/13.02.2017г на Министъра на околната среда и водите,съгласно която се оправомощават Директорите на РИОСВ да издават НП по ЗУО и т.н.

По искане от страна на жалбоподателя, съда да изиска от началник на РУ – Свиленград да удостовери дали върху съхраняваните нарязани купета от автомобили има налични серийни номера на автомобила и данни кога е прекратена регистрацията им и кой е последния собственик на тези МПС-та,по делото е постъпило и прието като доказателство по делото писмо в ведно с докладна записка от мл.инспектор Ж. изготвена на 25.08.2023г.,като видно от същата не са били установени серийните номера на леките автомобили и данни кога е прекратена регистрацията им и кой е собственик на тези автомобили .

Приетата за установена фактическа обстановка, съдът изведе въз основа на анализа на доказателствата – писмени и гласни събрани в хода на настоящото производство, вкл. съдържащите се АНП и приобщени в хода на съдебното следствие, по реда на чл. 283 НПК, Свидетелските показания депозирани от разпитаните свидетели са напълно безпротиворечиви, взаимно допълващи се в кореспондираща връзка помежду си ,като колерират и с писмените доказателствени средства, поради липса на предпоставки за тяхната критика съдът възприема с доверие и кредитира показанията на свидетелите И. А. Ж. и А. Д. К., които описват извършената проверка и сторените при същите констатация , както и съставянето на АУАН против нарушителя. Съдът кредитира същите показания като логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност.

Досежно писмените доказателствени източници, съдът възприема същите достоверни и ги кредитира, т.к. не се оспориха по съдържание и спрямо истинността им/по признака авторство/, не се констатираха и техни недостатъци от външна страна опорочаващи ги като документи. Поради това, те се цениха за установява на фактите удостоверени в тях и съотв. при изграждането на фактическите и правни изводи от съдебния състав.

При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14, ал.1 и ал.2 от НПК и във връзка със становищата

на страните, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:

Жалбата е **допустима** – подадена е в срок и от надлежното лице.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с вх.№ 7533 от 03.10.2023 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в частта, касаеща Глобата, в резултат на плащането ѝ.

Преценена по същество, настоящият съдебен състав намира жалбата за **основателна** по следните съображения:

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП е законосъобразно от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достига до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на акта, водещи до отмяната му.

В конкретния случай, не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка с действията по съставянето на акта за установяване на административно нарушение и връчването му на жалбоподателя. На същия е осигурена възможност да се запознае с неговото съдържание, както и да направи възражения по него.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН относно необходимото съдържание, за визираното нарушение, макар и лаконично, е описано в достатъчна степен ясно откъм всички, характеризиращи го от обективна страна признаци, по начин да бъде обезпечено правото на защита на жалбоподателя в пълен предоставен от закона обем. И най – вече в аспекта да е в състояние да разбере всички факти от състава на нарушението, за което е привлечен към административно наказателна отговорност, за да може да организира защитата си.

Още повече, предвид хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, съставянето на акт за установяване на административно нарушение не е било и необходимо.

За пълнота на изложението е необходимо да бъде отбелязано, че изискванията за съдържание на акта за установяване на административно нарушение извършеното нарушение да е достатъчно точно описано в него са удовлетворени.

Така въведеното описание съответства с неговата правна квалификация по чл. 35, ал. 3 от ЗУО, доколкото в НП ясно е посочено, че жалбоподателя е извършил събиране и транспортиране на отпадъци от черни и цветни метали без регистрация като търговец и без да притежава регистрационен документ за извършване на дейности по събиране и транспортиране на отпадъци от черни метали по реда на глава пета, раздел Втори във р. с чл.35, ал.3 от ЗУО.

На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, като в процеса на реализиране на отговорността, при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, които да бъдат характеризирани като съществени.

В тази връзка е необходимо да бъде отбелязано, че сам наказващият

орган с резолюция е следвало да прекрати административнонаказателното производство, отпочнато на 10.02.2023г. със съставяне на акта за установяване на административно нарушение срещу жалбоподателя, на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН, поради това, че деянието съставлява престъпление, но въпреки, че конкретни доказателства за това липсват, налице са такива, че материалите са били изпратени на РП – Хасково, ТО Свиленград по компетентност.

Такова прекратяване на административнонаказателното производство по отношение на описаното в процесния АУАН нарушение е било необходимо, поради реализиране на основанието по чл. 33, ал. 2 от ЗАНН и конкуренцията между наказателната и административно наказателната отговорност в аспекта на спазване на принципа *non bis in idem* и съобразяване на примата на наказателната отговорност.

Впрочем тъкмо това, законосъобразно е приел и наказващият орган и пристъпвайки към издаване на наказателното постановление в хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН въз основа на постановление за отказ да се образува ДП, същата към момента на произнасянето е успешно реализирана и поради липсата на конкуренция с висящо наказателно производство, административнонаказателното е все пак реализирано без нарушаване на принципа *non bis in idem*, поради което изтъкнатите в съдебно заседание доводи не биха могли да бъдат споделени / в тази насока Решение № 629 30.09.2022г./ постановено по КАНД № 479/2022г. по описа на АС Хасково/.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Съгласно разпоредбите на чл. 35, ал. 3, във вр. с, ал. 2, т. 2 от ЗУО, за извършване на дейностите по, ал. 2, т. 2 събиране и транспортиране на отпадъци по смисъла на параграф 1, т. 41 и т. 43 от допълнителните разпоредби, се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел 2-ри от ЗУО, озаглавена "Регистрация за дейности с отпадъци", уреждаща реда и условията за извършване на регистрацията по чл. 35, ал. 3, по отношение на лица, регистрирани като търговци по българското или по националното си законодателство, на държавни и общински предприятия, сдружения на общини, кооперации и бюджетни предприятия по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУО, които отговарят на изискванията на този закон.

Регистрацията е безсрочна и за нейното извършване, посочените лица подават заявление, ведно с изискуеми документи към него, до директора на РИОСВ, на чиято територия е седалището на заявителя, в случай че се заявяват дейности по събиране и транспортиране на отпадъци.

Регистрацията се извършва от компетентния орган в 14-дневен срок от

датата на подаване на заявлението или отстраняване на нередовностите, и/или предоставяне на допълнителната информация, и се удостоверява с регистрационен документ, издаден в този срок.

От показанията на свидетелите, не се установява, че жалбоподателя е притежавал документ за транспортиране на отпадъци, издаден по реда на чл. 35, ал. 3, във вр. с, ал. 2, т. 2 от ЗУО, като и самия жалбоподател не ангажира никакви доказателства, че към процесната дата е имало издаден документ по този ред. Параграф 1, т. 43 от ДР на ЗУО съдържа легална дефиниция на понятието "транспортиране", като определя, че това е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност.

Въпросните и установени при проверката части от купета на 3бр.МПС, представляват ИУМПС по см. на специалната наредба /§ 1, т. 1 от ДР/.Съгласно легалната дефиниция на понятието "ИУМПС", което е дадено в § 1, т. 1 от ДР на НИУМПС, е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУО, в т. ч.: а) (изм. – ДВ, бр. 2 от 2021 г.) моторно превозно средство с прекратена регистрация, което се намира върху имот – държавна или общинска собственост, за повече от три месеца от датата на прекратяване на регистрацията; б) (изм. – ДВ, бр. 2 от 2021 г.) моторно превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. или съгласно чл. 38 от Наредба № Н-32 от 2011 г. за повече от три месеца от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; в) изоставено регистрирано МПС.

Законът не признава за ИУМПС само тези, които се визират в трите подточки на § 1, т. 1 от ДР на наредбата. Описаните там МПС допълват понятието за ИУМПС, НО главното е, че за закона, всяко ИУМПС съставлява "ОТПАДЪК" ПО СМ. НА § 1, Т. 17 ОТ ЗУО, т. е., такова е всяко вещество/предмет, от които притежателят му се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да го направи.

Не е спорно, че транспортираните от жалбоподателя части от купета на 3 броя МПС има характеристиката на предмет– без регистрационни номера и в разглобено състояние, несъмнено сочи на предмети, от които техните собственици са се освободили. Т. е., същото е напълно достатъчно, за да се приеме извод, че тези МПС са ИУМПС и съотв. "отпадък" по см. на ЗУО, като по отношение на дейността по съхраняването им ,транспоритерането и т.н., която фактически се е извършила от жалбоподателя, законът възлага определени изисквания, едното от които е лицето, което извършва тази дейност да има регистрация и издаден документ по този ред. Параграф 1, т. 43 от ДР на ЗУО.

Такава жалбоподателя не доказва да има към датата на установяване на фактическото транспортиране на отпадъка /ИУМПС/.

Според разпоредбата на чл. 17 от Наредбата за излезли от употреба МПС, дейностите по събиране, транспортиране и по третиране на ИУМПС се извършват от лица които притежават документ по чл. 35 от ЗУО.

За безспорно извършеното нарушение жалбоподателя е наказан на

основание чл. 133, ал.3, т.3 от ЗУО, според който текст се наказва с глоба от 1400 до 4000 лв. физическо лице, което: извършва дейности с ОЧЦМ, ИУЕЕО, НУБА и/или ИУМПС без регистрация по Търговския закон или без разрешение, ако деянието не съставлява престъпление.

Наложеното му наказание глоба е отмерено в минималния предвиден в нормата размер.

Независимо от изложеното, т.е. установяването на извършено нарушение, в случая следва да се приеме, че Жалбата е основателна като се приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, вр.ал. 4 от ЗАНН като се отмени НП и се предупреди нарушителят, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Според т. 4 от § 1 на ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Съгласно ТР № 6 от 15.11.1973 г. по н. д. № 2/73 г., ОСНК понятието "вредни последици", е по-широко от понятието "вреди". То обхваща не само имуществени вреди, но и всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото, защото засягат установения правопорядък, правата и задълженията на гражданите, създават недоверие към установения държавен ред, финансовата и стопанската система и др.

В случая административното нарушение по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО е формално, на просто извършване и настъпването на каквито и да е имуществени вреди от него няма отношение към съставомерността и следователно техният малък размер или липсата им не могат по никакъв начин да обосноват маловажност на случая. Затова при преценката дали деянието по чл. 133, ал. 3, т. 3 от ЗУО е маловажен случай, следва да се изхожда от съвкупната преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на конкретното деяние и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, вредните последици – т. е. всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото и др.

В конкретния случай Съдът счита, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от Допълнителната разпоредба на ЗАНН. Обществената опасност на деянието не е завишена съобразена/съпоставена с други идентични деяния предвид малкото количество на отпадък– само 3броя части от нарязани купета, които са били закупени от жалбоподателя преди години за използването им за части. Обществена опасност на дееца също не е завишена, тъй като по делото не се констатира наличие на друго идентично нарушение или на нарушение по ЗУО или други закони предмет на регулация по ЗАНН, фактът, че жалбоподателя не е възпрепятствал или направил опити да осуети проверката и обстоятелството, че размерът на отпадъчното желязо е само 125.00 лв. Отделно от това следва да се отчете и сравнително младата

възраст на нарушителя – едва 33 години, явно тежкото му социално и финансово положение. Отегчаващи отговорността обстоятелства, извън това посочено с оглед завишената обществена опасност на деянието, не се установиха.

С оглед констатиране на маловажен случай по изложените по-горе доводи, съдът счита за незаконосъобразни изводите на административнонаказващия орган, че са налице и предпоставките на чл.20, ал.-3 от ЗАНН за отнемане в полза на държавата на иззетите вещи, предмет на нарушението.

Съгласно чл. 20. ,ал.1 от ЗАНН- Наред с предвидените в чл. 13 административни наказания наказващият орган постановява отнемане в полза на държавата на вещите, принадлежащи на нарушителя, които са послужили за извършване на умишлено административно нарушение, **ако това е предвидено в съответния закон или указ.** Ал.2, предвижда, че се отнемат в полза на държавата и вещите, предмет на нарушението, **притежаването на които е забранено**, независимо от тяхното количество и стойност, където и да се намират. Съгласно пък ал.3 на чл.20 от ЗАНН- Освен вещите по предходната алинея в предвидените в съответния закон или указ случаи се отнемат в полза на държавата и вещите, принадлежащи на нарушителя, които са били предмет на нарушението, като ал.4 предвижда, че **отнемане по алинеи 1 и 3 не се допуска, когато стойността на вещите явно не съответствува на характера и тежестта на административното нарушение, освен ако в съответния закон или указ е предвидено друго.**

Безспорно в ЗУО такова отнемане не е предвидено, вещите предмет на настоящото производство не са забранени от закона и както се посочи стойността на вещите/125 лева / явно не съответствува на характера и тежестта на административното нарушение ,поради което съдът приема, че неправилно са отнети вещите собственост на жалбоподателя, поради което НП в тази му част следва да също да се отмени.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК когато Съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноски.

От страна на жалбоподателя се претендират разноски в размер на 600 лева и с оглед изхода на делото, такива се дължат в претендирания размер.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 2, т. 2, вр. ал. 4 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 63, ал. 2, т. 2, вр. ал. 4 от ЗАНН, **Наказателно постановление /НП/ №17 от 04.05.2023 година** на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - Хасково, в частта с което на **Г. Ж. К. с ЕГН ******* от село

Доситеево, общ. Харманли, обл. Хасково, за нарушение на чл. 35, ал. 2, т. 2 вр с ал. 3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, е наложено на основание чл. 133, ал. 3, т. 3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ административно наказание „ГЛОБА“ в размер на **1500 лв.**, като **ПРЕДУПРЕЖДАВА** нарушителя **Г. Ж. К. с ЕГН *******, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия Съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОТМЕНЯ като неправилно **Наказателно постановление /НП/ №17 от 04.05.2023 година** на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - Хасково, в частта с което на **Г. Ж. К. с ЕГН ******* от село Доситеево, общ. Харманли, обл. Хасково, на основание чл. 20, ал. 1 -3 от ЗАНН е постановено „**ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА**“ – предмета на административното нарушение-500кг. отпадъци от черни и цветни метали-описани подробно в протокол за доброволно предаване от 10.02.2023г., на съхранение в участък Любимец към РУ Свиленград.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - Хасково с адрес гр. Хасково, ул. Добруджа №14, ет. 5 **ЗАПЛАТИ** на **Г. Ж. К. с ЕГН ******* от село Доситеево, общ. Харманли, обл. Хасково, сумата в размер на **600,00 лв.** (, представляващи извършени разноси по осъществена адв. Защита по **АНД №245/2023г.** по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____